

Van je familie moet je het hebben

Van Anna Thomas zijn verschenen:

Onder de Spaanse zon

Zonder jou

Dromen jagen

Reünie in Spanje

Vakantie in Blanes

Anna Thomas

Van je familie moet je het hebben

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

© 2023 Anna Thomas
en uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden
Omslagontwerp DPS
Omslagbeeld Shutterstock
Foto auteur Ineke Oostveen
Opmaak binnenwerk Crius Group, Hulshout

ISBN 978 90 245 9832 8
ISBN 978 90 245 9833 5 (e-book)
ISBN 978 90 210 3835 3 (luisterboek)
NUR 301

www.marjawest.nl
www.lsamsterdam.nl
www.boekenwereld.com

Uitgeverij Luitingh-Sijthoff vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van dit boek is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat dit niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Voor mijn nicht(je) Ellen, de dapperste vrouw die ik ken

'If I could turn back time.' – Cher

Proloog

‘Ik vind het eerlijk gezegd niet zo handig van je,’ zegt Constance Hochepped de Briquet een tikje minzaam, terwijl ze haar zus Eloïse loslaat. ‘Inbreken.’ Ze schudt afkeurend haar hoofd.

De politieagent achter de balie komt overeind. ‘Als de dames...’

‘Pardon?’ Flo, de jongste van de drie zussen, voelt het bloed naar haar wangen stijgen. ‘Jij legt een rekening van achttienduizend euro bij Eloïse neer. Heb je enig idee hoe het is om geldproblemen te hebben? Ik woon nota bene op een camping!’

‘Dat is je eigen keus,’ antwoordt Constance. ‘En ja, ik weet hoe dat is. Het gaat echt heel slecht met de kunst- en antiekzaak, wat dat betreft staan jullie er beter voor.’

‘Nou, met mijn “zaak” gaat het anders ook niet geweldig. Ik moet Pieter tweeduizend euro terugbetalen uit de verkoop van koffie, tel uit je winst.’

Rob kijkt haar niet-begrijpend aan. Die opmerking gaat Flo niet uitleggen.

‘Wat dacht je van mijn makelaarskantoor? Ik heb één flat in de verkoop, eentje maar!’ roept Eloïse uit.

‘Maar je hebt wel een rijke vriendin,’ merkt Flo op.

‘Ja, eentje die van gescheiden geldstromen houdt. Anneke wil naar Mauritius en ik mag alleen mee als ik mijn eigen vliegticket betaal,’ zegt Eloïse plotseling luid snikkend.

‘Mauritius? *Good heavens*, ik ben al blij als ik een overnachting op camping De Lakens kan betalen! Als ik niet snel werk vind, kampeer ik over drie weken illegaal in het Amsterdamse Bos,’ roept Flo uit.

‘De Lakens? Ik zou willen dat we een weekendje weg konden, maar Fred en ik kunnen niet eens een avondje naar de bioscoop!’ schreeuwt Constance eroverheen.

De agent slaat met zijn vlakke hand op de balie om hun aandacht te trekken. ‘Dames, ik geloof onmiddellijk dat jullie het allemaal heel zwaar hebben, maar zet dit gesprek alsjeblieft buiten voort.’

‘Waar bemoei jij je eigenlijk mee?’ vraagt Flo.

Rob slaat zijn arm om haar schouder en drukt haar kort tegen zich aan.

‘Kom op,’ zegt hij. ‘Het is mooi geweest. Ik breng jullie naar huis.’

25 dagen eerder

1

Donderdag 22 april

Constance probeert elke sleutel van haar bos, maar geen een lijkt te passen op hun winkel deur. Dat is vreemd. Al twintig jaar opent en sluit ze de antiekzaak met dezelfde sleutel; een hoekig exemplaar dat voorzien is van een ingewikkelde baard die vijf dievenklauwen activeert zodra je hem omdraait, omdat Haarlem volgens Fred een crimineel bolwerk is. Staat ze misschien met de verkeerde sleutel in het gat te poeren? Of heeft ze als ‘cadeautje’ voor hun vijfentwintig jaar huwelijk nieuwe sloten gekregen? *Ga maar weer bij je moeder wonen, Constance!* De laatste tijd verloopt hun relatie een beetje stroef...

‘Fred!’ roept ze, een lichte irritatie beteugelend.

Haar man is druk doende om een in bruin papier gewikkeld kunstwerk achter in de auto te zetten dat terug moet naar haar ouderlijk huis. De lijst is gerestaureerd nadat Heleen, moeders inwonende verpleegkundige, er een doekje met bleekwater overheen had getrokken. Waarom haar moeder zo tegensputterde toen zij voorstelde een restaurateur in te schakelen was haar een raadsel, maar goed, een rouwende vrouw in de nadagen van haar leven kun je niet serieus nemen, dus heeft ze zelf de beslissing genomen. Zij mist haar vader zelf ook. Er zijn alweer zes maanden verstreken sinds de ochtend waarop hij niet meer wakker werd. De tijd vliegt.

Voor de zoveelste keer probeert ze de sleutel in het gat te krijgen. Waarom gaat dat rotting er nou niet in?

‘Fred!’ roept ze nogmaals, deze keer iets luider. Ze schrikt van zichzelf, normaal schreeuwt ze nooit zo hard op straat.

Pas nu kijkt haar echtgenoot op, maar hij maakt geen enkele aanstalten om haar richting op te lopen. In plaats daarvan roept hij al even hard: ‘Wat is er?’

Zo worden ze de tokkies van de buurt, met dat ordinaire gegil over en weer. ‘Ik krijg de deur niet op slot,’ zegt ze op een zo beschaafd mogelijk geluidsniveau.

‘Ik heb antidiefstalsloten laten installeren, vanwege de dummy’s.’ Hij wijst naar de camera’s die op de entree gericht staan.

Fijn, heel Haarlem is daarvan nu op de hoogte.

‘Waarom laat je geen echte camera’s installeren?’ Het maakt nu niet meer uit of ze hier en plein public over discussiëren. Waarschijnlijk is het trouwens een puur financiële kwestie. De laatste tijd klaagt Fred steen en been dat het slecht gaat met de zaak. Om die reden wil hij meer courante waar inkopen, alsof ze de HEMA zijn. Volgens haar overdrijft hij. Dankzij de recessie blijven mensen langer op hun geld zitten, dat is waar, maar ze verkoopt nog dagelijks een kastje of een vaas. Maar goed, hij weigert haar inzage in de financiën te geven. met een ‘geloof je me soms niet?’ Dat laatste is wel een ding, want soms gelooft ze hem inderdaad niet.

Fred duwt de achterklep van de auto dicht en komt eindelijk naar haar toe. ‘Volgende maand schakel ik een installateur in, goed?’ Hij haalt een sleutel van zijn bos en geeft die aan haar. ‘Alsjeblieft, hij past zowel op de voor- als op de achterdeur.’

Dit moet hij vanmiddag geregeld hebben, toen zij in haar een-tje over het Bloemendaalse strand wandelde om uit te waaien.

‘Ga je mee?’ vraagt hij. ‘Anders moeten we Annabel laten wachten.’ Er belandt een wat onhandige kus op haar wang.

Hun dochter heeft haar ongeduld geërfd, jammer genoeg. Fred is veel gelijkmatiger, de kalmte zelf, zou ze bijna willen zeggen. In elk geval ligt zijn kookpunt een stuk hoger dan het hare. Hij is haar anker. Toch staat het moment waarop hij vreemdging haar nog altijd helder voor de geest. Alsof het gisteren was. Ook zoiets, haar olifantengeheugen is heel handig als het om de geschiedenis van een antiek kastje of een mondgeblazen vaas gaat, maar zo nutteloos in een huwelijk.

‘Ik wil eigenlijk eerst even langs je moeder,’ zegt Fred als ze eindelijk onderweg zijn.

Constance werpt een blik op haar gouden horloge, een cadeau van haar ouders toen ze achttien werd. Het is een identiek exemplaar als Eloïse vijf jaar later kreeg, en Florentine weer vijf jaar daarna. Annabel komt over tien minuten aan op station Bloemendaal. Vanaf daar is het slechts een paar minuten lopen naar restaurant Bellefleur waar ze hun trouwdag willen vieren met een etentje. Het liefst zou ze rechtstreeks daarheen rijden. Aan de andere kant, een auto met een kunstwerk langs de weg parkeren voelt erg onveilig, dan zit ze niet rustig.

‘Goed, ik app Annabel dat we iets later komen,’ verzucht ze.

‘Ik ga d’r in en d’r uit bij je moeder,’ belooft Fred met een grijns.

Hij legt een hand op haar knie, een vertrouwde warme hand. Ze legt de hare erbovenop. Hun huwelijk is niet altijd rozengeur en maneschijn. Er zijn kleine ruzietjes en grote geschillen geweest en daaronder suddert altijd dat brokje wantrouwen dat zich zoveel jaar geleden in haar buik nestelde. Ze kijkt hem van opzij aan. Ondanks zijn kalende hoofd en smeltende spiermassa ziet ze nog steeds de student met zijn bruine krullen en stevige roeiersarmen in hem. Af en toe krijgt Fred het op zijn heupen en neemt hij een sportschoolabonnement, om na een paar keer op de halterbank te hebben gelegen er de brui weer aan te geven.